

Viola labradorica

Foto NRV: NN

Nomenclatuur/etymologie

De geslachtsnaam *Viola* is afgeleid van het Latijnse woord voor viool en is al sinds de oudheid in gebruik voor dit plantengeslacht. De soortsaanduiding *labradorica* verwijst naar de regio Labrador in Noord-Oost Canada, waar de plant oorspronkelijk door Heinrich Christian Schrank in 1818 voor het eerst wetenschappelijk werd beschreven. De Nederlandse namen zijn Labradorviooltje of Donkerbladige viooltje. In de handel wordt de naam *Viola labradorica* echter vaak foutief gebruikt voor de plant die eigenlijk een paarsbladige vorm is van *Viola riviniana* (Purpurea Group), een verschil dat cruciaal is in de taxonomie. De echte *V. labradorica* is een Noord-Amerikaanse soort.

Voorzitter: voorzitter.nrv@gmail.com

Secretariaat: secretariaat.nrv@gmail.com

Webmaster: webmasternrv@gmail.com

Website: nrvwebsite.nl

Facebook: <https://www.facebook.com/groups/505404964892414>

Taxonomie

- *Rijk*: Plantae
- *Orde*: Malpighiales
- *Familie*: Violaceae
- *Geslacht*: *Viola*
- *Soort*: *Viola labradorica*

Synoniemen

De correcte en geaccepteerde wetenschappelijke naam is *Viola labradorica* Schrank. Er zijn verschillende heterotypische synoniemen, wat betekent dat ze zijn gebaseerd op verschillende typespecimens, maar nu als dezelfde soort worden beschouwd. Voorbeelden hiervan zijn *Viola conspersa* Rchb., *Viola debilis* Pursh (een ongeldige naam), *Viola leucopetala* Greene, *Viola muhlenbergiana* Ging., en *Viola muhlenbergii* Torr. Binnen de taxonomie wordt ook vaak *Viola adunca* var. *minor* (Hook.) Fernald genoemd.

Variëteiten en cultivars

Viola labradorica is in de tuinbouw voornamelijk bekend om zijn opvallend donker, purperkleurig blad, een eigenschap die zeer gewaardeerd wordt. Het is belangrijk op te merken dat de meeste in Europa onder deze naam verkochte planten feitelijk paarsbladige vormen zijn van de inheemse *Viola riviniana*, die vaak wordt aangeduid als *Viola riviniana* Purpurea Group. Van de echte Noord-Amerikaanse *Viola labradorica* zijn weinig officiële, benoemde cultivars bekend. De plant wordt meestal in zijn wilde of een licht geselecteerde vorm gekweekt. Soms wordt de soort eenvoudigweg als 'Labrador Viooltje' in de handel gebracht.

Familie

De plant behoort tot de Violaceae, de viooltjesfamilie, een familie van bloeiende planten binnen de orde Malpighiales. Deze familie is wijdverbreid en omvat zo'n 800 soorten, waarvan het geslacht *Viola* het grootste is.

Hoogte

Viola labradorica is een laagblijvende, bodembedekkende soort die een maximale hoogte bereikt van slechts 10 tot 15 centimeter. De plant heeft een kruipende, breed uitgroeiende gewoonte en vormt een dicht tapijt van bladeren.

Bloemkleur

De bloemen zijn klein, reukloos en hebben meestal een lavendelblauw tot paarsblauwe kleur, hoewel soms ook witachtige bloemen voorkomen (vooral bij de synonieme *Viola leucopetala*). De bloemblaadjes hebben een karakteristieke donkere adering en de bloemen verschijnen op korte steeltjes boven het blad.

Bladkleur

Het blad is de meest opvallende eigenschap van de plant in de tuin. De hart- of niervormige bladeren hebben, vooral wanneer ze in meer zon staan, een opvallende dieppaarse, paarsgroene tot roodachtige of bruinpaarse tint, waardoor de plant het hele jaar door sierwaarde heeft. In schaduwrijke omstandigheden zijn de bladeren vaak groener.

Bloeiperiode

De bloeiperiode van het Labradorviooltje is relatief vroeg in het seizoen, meestal van april tot juni. Onder gunstige omstandigheden, vooral na een eventuele snoeibeurt, kan er later in de zomer of in het vroege najaar een tweede, bescheiden bloei optreden.

Standplaats

De ideale standplaats voor *Viola labradorica* is in de halfschaduw tot schaduw, hoewel de plant ook volle zon verdraagt, mits de grond voldoende vochtig blijft. Hij gedijt goed in humusrijke, vochthoudende, maar goed doorlatende grond. De plant kan goed worden gebruikt als onderbeplanting onder struiken of in de rotstuin.

Herkomst

De soort is inheems in het subarctische en gematigde deel van Noord-Amerika. Het oorspronkelijke verspreidingsgebied omvat Groenland, het oostelijke deel van Canada (inclusief Labrador), en de oostelijke Verenigde Staten, waar hij groeit in open bossen, langs oevers en in bergachtige gebieden.

Soort gewas

Viola labradorica is een kruidachtige, overblijvende vaste plant (*perennial*). De plant is in mildere klimaten semi-groenblijvend en fungeert uitstekend als een laagblijvende bodembedekker die zich verspreidt door middel van uitlopers en door zelfuitzaaiing.

Vermeerderingswijze

De meest gebruikelijke en eenvoudigste manier van vermeerderen is door zaad. De zaden hebben een koudeperiode (*stratificatie*) nodig om goed te kiemen. De plant kan ook in het voorjaar of de herfst worden vermeerderd door deling van de wortelkluif of door het nemen van stekken van de kruipende stengels.

Klimaatzone

Het Labradorviooltje is een zeer winterharde plant, passend bij zijn Noord-Amerikaanse herkomst. Het is geschikt voor USDA klimaatzones 3 tot 8. Dit betekent dat de plant zeer strenge vorst kan weerstaan, tot temperaturen van ongeveer -40 °C.

Insecten

Zoals de meeste viooltjes, is *Viola labradorica* ecologisch waardevol. De bloemen trekken diverse bestuivende insecten aan, zoals bijen. De plant is ook een belangrijke waardplant voor de rupsen van verschillende soorten parelmoervlinders (*fritillaries*), die gespecialiseerd zijn in het eten van viooltjesbladeren.

Bronvermelding

<https://powo.science.kew.org/taxon/urn:lsid:ipni.org:names:868477-1>

<https://www.rhs.org.uk/plants/57565/viola-labradorica-ambig/details>

https://en.wikipedia.org/wiki/Viola_labradorica

Samenvatting

Onderwerp	Resultaat
Nomenclatuur/etymologie	<i>Viola</i> (viool); <i>labradorica</i> (verwijzing naar de regio Labrador in Canada). Nederlandse naam: Labradorviooltje.
Taxonomie	Rijk: Plantae, Orde: Malpighiales, Familie: Violaceae, Geslacht: <i>Viola</i> , Soort: <i>Viola labradorica</i> .
Synoniemen	<i>Viola conspersa</i> Rchb., <i>Viola muhlenbergiana</i> Ging., <i>Viola muhlenbergii</i> Torr., <i>Viola adunca</i> var. <i>minor</i> (Hook.) Fernald.
Variëteiten en cultivars	De wilde vorm is populair; weinig benoemde cultivars van de echte soort. In de handel vaak <i>Viola riviniana</i> Purpurea Group onder deze naam verkocht.
Familie	Violaceae (viooltjesfamilie)
Hoogte	10 tot 15 centimeter
Bloemkleur	Lavendelblauw tot paarsblauw met donkere adering, verschijnt op korte steeltjes.
Bladkleur	Dieppaars, paarsgroen tot roodachtig bruin, hart- of niervormig; wordt groener in de schaduw.
Bloeiperiode	April tot juni (soms herbloei later in de zomer/herfst)
Standplaats	Halfschaduw tot schaduw, volle zon mits vochtig. Vochthoudende, humusrijke, goed doorlatende grond.
Herkomst	Subarctisch en gematigd Noord-Amerika (Groenland, Oost-Canada, Oost-Verenigde Staten).
Soort gewas	Kruidachtige, overblijvende vaste plant, bodembedekker, semi- groenblijvend.
Vermeerderingswijze	Zaad (stratificatie nodig), deling in voorjaar/herfst of stekken van uitlopers.
Klimaatzone	USDA zones 3 tot 8.
Insecten	Trekt bijen aan; waardplant voor rupsen van parelmoervlinders.

Voorzitter: voorzitter.nrv@gmail.com

Secretariaat: secretariaat.nrv@gmail.com

Webmaster: webmasternrv@gmail.com

Website: nrvwebsite.nl

Facebook: <https://www.facebook.com/groups/505404964892414>